

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Evy Šonkové a soudců Karla Šimky a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobkyně: **H. H.**, zastoupená Mgr. Bc. Milanem Janákem, advokátem se sídlem třída Kpt. Jaroše 1844/28, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2024, č. j. OAM-919/ZA-ZA11-ZA20-2024, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 1. 2025, č. j. 41 Az 31/2024-21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Ustanovenému zástupci žalobkyně, advokátovi Mgr. Bc. Milanu Janákovi, **se přiznává** odměna ve výši **12 269,40 Kč**, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně podala opakovanou žádost o mezinárodní ochranu, kterou žalovaný shledal nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a řízení podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil. Proti rozhodnutí žalovaného brojila žalobkyně žalobou, kterou Krajský soud v Brně zamítl. Podle krajského soudu nevyvstaly takové nové skutečnosti, které měly žalovaného vést k opětovnému meritornímu posouzení opakované žádosti žalobkyně o mezinárodní ochranu. Žalobkyně prakticky jen zopakovala své důvody pro první neúspěšnou žádost. Žalobkyně netvrdila, že by došlo k relevantní změně poměrů v Arménii od posledního posouzení její žádosti, i když tam v letech 2021 až 2024 pobývala, a proto to z vlastní zkušenosti mohla uvést. Nevznesla ani konkrétní námitky vůči posouzení žalovaného, které vychází z relevantních a aktuálních informací. Žalobkyně oproti předchozí žádosti netvrdila nic nového, co by bylo významné z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany.

II. Kasační stížnost žalobkyně

[2] Žalobkyně (stěžovatelka) brojí proti rozsudku krajského soudu kasační stížností, jejíž důvody podřadila pod § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.). Žalovaný řádně neposoudil, zda stěžovatelka v řízení uváděla nové skutečnosti. Ty, které uvedla, přitom mají relevanci minimálně ve vztahu k humanitárnímu azylu. Jeho případnou potřebu však žalovaný neposoudil. Od rozhodnutí žalovaného o předchozí žádosti stěžovatelky o mezinárodní ochranu přitom uplynulo již téměř 10 let. V doplnění kasační stížnosti stěžovatelka dodala, že žalovaný měl v napadeném rozhodnutí odůvodnit, proč jí uvedené nové skutečnosti nepředstavují důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 14 zákona o azylu. Nesouhlasí s rozsudkem NSS ze dne 21. 6. 2019, č. j. 2 Azs 101/2019-74, podle kterého rozhodnutí o opakované žádosti takové výslovné odůvodnění nutně obsahovat nemusí. Upozorňuje na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 19. 8. 2024, č. j. 41 Az 18/2024-20, který proti tomuto názoru staví argumentační oponenturu.

[3] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěry krajského soudu.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[4] Při posuzování kasační stížnosti NSS hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná a projednatelná. Jedná se však o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, a v souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s., je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního NSS podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, O., v němž vymezil podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná. Dovedil, že o přijatelnou kasační stížnost se může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou NSS; 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; 4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Ve věci stěžovatelky se však o žádný takový případ nejedná.

[5] Stěžovatelka důvod přijatelnosti kasační stížnosti spatřuje v potřebě učinit judikaturní odklon od rozsudku NSS č. j. 2 Azs 101/2019-74. Námitky, že žalovaný měl výslovně odůvodnit, proč podle něj stěžovatelka neuvedla v žádosti důvody hodné zvláštního zřetele dle § 11a odst. 4 zákona o azylu, a že sdělila důvody, které lze za zvláštního zřetele hodné považovat, však neuplatnila v řízení před krajským soudem, ač tak učinit mohla. Jedná se proto o námitky nepřijatelné podle § 104 odst. 4 s. ř. s., které tedy nemohou založit přijatelnost kasační stížnosti. NSS navíc žádný jiný důvod přijatelnosti neshledal. Náležitě odůvodněné závěry napadeného rozsudku se nevymykají ustálené a jednotné rozhodovací praxi NSS, od níž se v tomto případě (i vzhledem k vázanosti rozsahem kasačních námitek) není důvod odklánět.

pokračování

[6] Opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany je přípustná, pokud cizinec uvedl nebo pokud se objevily *nové* skutečnosti či zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince zkoumány v předchozím pravomocně ukončeném řízení (§ 11a odst. 1 zákona o azylu). Při zastavení řízení pro nepřípustnost opakované žádosti musí správní orgán vždy zdůvodnit, že 1) žadatel v opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, respektive že 2) uvádí jen takové nové skutečnosti či zjištění, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a že 3) situace v zemi původu se nezměnila natolik, aby to mohlo zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, č. 2642/2012 Sb. NSS, bod 19, a např. rozsudek NSS ze dne 19. 7. 2024, č. j. 5 Azs 80/2024-28, bod 15). Jádrem napadeného rozsudku tvoří závěr, že žádné *nové* důvody stěžovatelka neuvedla, ani nepoukazovala na to, že by se v zemi jejího původu poměry změnily. Žalovaný i krajský soud posoudili opakovanou žádost stěžovatelky v souladu s judikaturou.

[7] O návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti NSS nerozhodoval, protože o kasační stížnosti bylo rozhodnuto bez zbytečného prodlení po poučení účastníků řízení a dalších nezbytných procesních úkonech.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[8] Ze shora uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost podmínky přijatelnosti nesplňuje. Kasační stížnost proto podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[9] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Stěžovatelka úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalovanému, který by jinak toto právo měl, žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

[10] Nejvyšší správní soud ustanovil stěžovatelce zástupcem advokáta Mgr. Bc. Milana Janáka. Přiznal zástupci stěžovatelky odměnu za dva úkony právní služby, a to převzetí a přípravu zastoupení v řízení o kasační stížnosti a doplnění kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném od 1. 1. 2025 (advokátní tarif)]. Výše odměny za jeden úkon právní služby činí 4 620 Kč (§ 9 odst. 5 a § 7 bod 5 advokátního tarifu). K tomu náleží zástupci stěžovatelky paušální náhrada hotových výdajů ve výši 450 Kč za každý úkon právní služby podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Ustanovený zástupce je plátcem DPH, a proto je odměnu třeba zvýšit o daň (ve výši 2 129,40 Kč). Celková odměna tedy činí 12 269,40 Kč. Tato částka bude zástupci vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. února 2025

Eva Šonková
předsedkyně

senátu